

linger. Jeg anbefaler Lovforslaget til Thingets venlige Modtagelse.

Formanden: Exemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gif dernæst til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Justitsministeren forelægger: a) Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lyendeloven. b) Forslag til Lov angaaende nogle Forandringer i Forligslovgivningen.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg kan fatte mig i Korthed angaaende disse to Lovforslag, som begge ville være Thinget bekendte fra den foregaaende Samling. Det første er „Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lyendeloven“. Denne Lov blev i forrige Sæssion forelagt i Folkethinget og bragt til Ende: der, hvorpaa den kom ind i dette Thing, hvor den kun undergik een Behandling, da Sæssionens Slutning indtraf saa tidligt, at Sagen ikke kunde blive videre fremmet. Jeg forelægger nu Lovforslaget for dette ærede Thing i samme Skikkelse som den, hvori det kom her ind ifjor. Med Hensyn til Enkeltighederne i Lovforslaget skal jeg ikke opholde Thinget, idet det dels formentlig vil være i de Herrers Erindring, hvad der blev ytret under Behandlingen ifjor, og der dels senere vil blive Tid til nærmere Forklaring i saa Henseende.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge, er „Forslag til Lov angaaende nogle Forandringer i Forligslovgivningen“. Det blev forelagt først i dette Thing ifjor, og gif derpaa over til det andet Thing, fra hvilket det vendte tilbage i en Skikkelse, hvori der egentlig kun var meget liden Meningsulighed mellem mig og det andet Thing. Smidlertid var der een Bestemmelse, som jeg ikke troede at kunne gaa ind paa, og jeg udtalte mig i Overensstemmelse hermed i dette Thing. Sagen kom imidlertid ikke til nogen Afslutning. Da Uenigheden forøvrigt ikke var større, end at jeg ikke i den ser nogen overordentlig stor Hindring for Lovforslagets Tilendbringelse, har jeg forelagt det paany. Jeg udbeder mig det høie Things Medvirkning til disse to Lovforslags videre Fremme.

Formanden: Exemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet forelægger: Forslag til

Lov om Afgangen til de høiere Lærerpøster ved de lærde Skoler.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det Lovforslag, jeg herved skal have den Ære at forelægge det høie Thing, angaar Afgangen til de høiere Lærerpøster ved de lærde Skoler. For Tiden er det ikke nødvendigt at have nogen Examen for at blive Adjunkt ved en lærd Skole. Derimod kræves der filologisk Embedsexamen for at blive Rektor, og for saa vidt der kun er een Overlærer ved en Skole, da skal han ogsaa være filologisk Kandidat. Er der derimod flere Overlærere ved en Skole, da kan der efter de nugældende Regler ogsaa dertil tages Mand, som med visse nærmere Bestemmelser have underkastet sig polyteknisk Examen eller taget Magisterkonferens. Undtagelsesvis kunne ogsaa Adjunkter, der have tjent i længere Tid og udmærket sig ved særlig Dygtighed, blive Overlærere, dog maa der ikke af saadanne Overlærere være flere end høist en Fjerdedel af det hele Antal Overlærere. Disse Regler have allerede længe været generende, naar det gjaldt om paa en hensigtsmæssig Maade at besætte Embederne ved de lærde Skoler. Der har stadigt viist sig Lidskæde, hvor det blev vanskeligt at fyldestgjøre de Krav, Skolens Lærø maatte stille, naar disse Regler skulde overholdes, og det har derfor tilsidst ikke været muligt trods den bedste Billie at overholde dem. Værrer er Forholdet blevet, efterat Loven af 1ste April 1871 om Undervisningen i de lærde Skoler forandrede i det Mindste delvis hele Grundlaget for den lærde Undervisning. Det vil jo være i Erindring, at ved Loven af 1871 anerkjendtes to Retninger i Studiet ved de lærde Skoler som ligestillede, en sproglig-historisk og en mathematisk-naturvidenskabelig. Sa, det forudsattes endog, at ved enkelte Skoler kan den ene af disse Retninger, altsaa ogsaa den mathematisk-naturvidenskabelige Retning, være alene gjældende, men nu falder det let i Dinene, at det vilde være en stor Urimelighed, om ved en saadan Skole baade Rektor og Overlæreren skulde være filologiske Kandidater, saaledes at Ministeriet vilde være udelukket fra dertil at bestikke Mand, hvis Studieretning gif i samme Retning som Skolens hele Undervisning. Det er altsaa nødvendigt nu som Konsekvens af Loven af 1871 at foretage Forandringer i disse Bestemmelser. Min første Tanke var den at have enhver Regel med Hensyn til Examen som Betingelse for Afgangen til disse Pøster; men ved nærmere Overveelse er jeg bleven af den Overbevisning, at det ikke er nødvendigt at gaa saa vidt, og at det maasse vilde være mindre hensigtsmæssigt at gjøre det. Lovforslaget indeholder nu Regler, som jeg tror ikke vilde være generende ved Besættelse af Overlærer- og Rektorembederne i Fremtiden, idet de ville lade Ministeriet have Frihed til at tage personlige og andre